

Λυχνία

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

ΒΓΕΙΤΕ ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΥΤΙΑ!

Η αφροαμερικανίδα συγγραφέας Τόνι Μόρισον (βραβείο Νόμπελ 1993) στο βιβλίο της με τίτλο «**Τό μεγάλο κουτί**» έπισημαίνει πολύ παραστατικά τὰ δύο πιό τραγικά λάθη πού γίνονται στήν άγωγή τών παιδιών.

Έκει περιγράφει τήν ζωή τριών παιδιών πού ζοϋν κλεισμένα σέ ένα χάρτινο κουτί, δίχως παράθυρα στόν κόσμο, κάτω όμως από τήν υπερπροστασία τών γονιών τους, πού τά βομβαρδίζουν μέ ύλικά άγαθά. Τά έπισκέπτονται κάθε βδομάδα, φορτωμένοι μέ δώρα: κουκκλες Μπάρμπι, ένα ένυδρειό μέ πλαστικά ψάρια, μιά μεγάλη φωτογραφία καταγάλανου οϋρανού (έκει έξαντλείται ή έπαφή τών παιδιών μέ τήν φύση!). Τούς φέρνουν πίτσες, κόκα κόλα, καί πάνω από όλα κινητά τηλέφωνα!...

Σίγουρα ή είρωνεία τής Μόρισον σπάει κόκκαλα. Ίσως δέν υπάρχει πιό παραστατική περιγραφή του τρόπου μέ τόν όποιο ανατρέφονται τά παιδιά σήμερα. Η ίδια ή συγγραφέας σέ μιά συνέντευξη της κατήγγειλε τά δύο τραγικά ή μάλλον θανάσιμα λάθη, πού κάνουμε στήν άνατροφή τών παιδιών μας: **α) Ύπερπροστασία τών γονιών καί β) προτεραιότητα στά ύλικά άγαθά.**

Τό άποτέλεσμα; Οϋτε προστατευμένα είναι τά παιδιά μας, (πώς είναι δυνατόν νά τά προστατέψει ένα χαρτοκούτι), οϋτε καλοθρεμμένα. Παχύδερμα μπορεί νά γίνουν, όχι όμως σωστά θρεμμένα. Καί άν μέν είναι σωματικά παχύδερμα, είναι λίγο τό κακό. Μπορούν νά άδυνατίσουν. Άν όμως γίνουν ψυχικά παχύδερμα, τότε ίσως «τό πουλάκι πέταξε». Πολύ δύσκολα μετά θά άποβάλουν τά περιττά ψυχικά βάρη. Πολύ δύσκολα θά θεραπευθούν από τά οϊδήματα ενός έγωιστι-

κού χαρακτήρα.

Μόνο πού θά πρέπει νά προσθέσουμε ότι «ύλικά» άγαθά πρέπει νά θεωρούνται καί οι ξένες γλώσσες, τά πτυχία καί τά μεταπτυχιακά. "Όλα αυτά καλά είναι, αλλά, όσο πνευματικά κι άν φαίνονται, δέν μπορούν νά άπεγκλωβίσουν τόν άνθρωπο από τό 'χαρτοκούτι' μιάς έγκκεντρικής χαμοζωής.

Τά παιδιά μας, όπως καί όλοι μας, διψάμε γιά **άληθινή ζωή**. Μιά ζωή, πού δέν είναι στιγμές. Δέν είναι διαλείμματα ζωής μέσα σέ μιά γενική θανατίλα. Άλλά είναι Γνήσια Ζωή. Ζωή γιά πάντα. Ζωή αιώνια. Καί όλοι ξέρουμε ότι αυτή ή **αίώνια ζωή** δέν είναι κάτι πού άρχίζει μετά τόν θάνατο. Άρχίζει από τήν στιγμή πού ό άνθρωπος γνωρίζει τόν άληθινό Θεό, καθώς καί Αϋτόν πού μäs έστειλε ό Θεός, τόν Ίησού Χριστό (Ίω. 17, 3).

Γιά νά γίνουν όμως τέτοιες ύψηλές καί σωτήριες γνωριμίες, χρειάζεται νά μπαίνει στό έβδομαδιαίο πρόγραμμα τής διατροφής ήμων καί τών παιδιών μας μιά **Κυριακή**. Δηλαδή, μιά μέρα πού δέν είναι δική μας αλλά του Κυρίου μας. "Η μάλλον γίνεται άληθινά **δική μας** έπειδή 'τήν δίνουμε' στόν Κύριό μας! Έκείνη τήν ήμέρα κλείνουμε όλα τά κινητά καί τά σταθερά τηλέφωνα μας, καί όχι άπλώς έπικοινωνοϋμε αλλά «κοινωνοϋμε», δηλαδή τρεφόμαστε μέ Αϋτόν πού είναι ή "Οντως Ζωή. Μόνο με αυτή τήν **Κυριακή Τροφή** άρχίζουμε νά ζοϋμε μιά Άληθινή Ζωή έξω από κάθε είδους 'χαρτοκούτια' καί 'φυλακές'. Είναι μιά ζωή έλευθερίας. Μιά ζωή πού, όπως είπε ό Χριστός, ταιριάζει μόνο σέ '**παιδιά**'. Μικρά ή μεγάλα '**παιδιά**'. Από 7 έως 107 έτών...

Αρχιμ. Β.Λ.

ΤΟ ΒΑΡΟΣ ΕΝΟΣ ΠΟΤΗΡΙΟΥ

Κάποιοι άνθρωποι αισθάνονται πολύ δυνατοί στις δυσκολίες της ζωής. Ίσως κανοί να αντιμετωπίσουν μόνοι τους κάθε κίνδυνο.

Αν όμως, όπως τούς πιά πολλούς από μᾶς, τὰ μικρὰ ἢ μεγάλα προβλήματα τῆς ζωῆς σὲ ἀνησυχοῦν, σὲ ἀγχώνουν, σὲ γεμίζουν ἀγωνία, τότε ἴσως κάτι ἔχουμε νὰ ποῦμε. Τὸ βάρος καὶ τὸ ἄγχος μιᾶς ἐπιχειρημένης δοκιμασίας ἀντιμετωπίζονται καλύτερα μὲ τὴν πολύτιμη βοήθεια κάποιου ποῦ ἔχει τὴν ἀνάλογη ἐμπειρία. Κι ἂν κάποιος ἔχει ὄχι μόνο τὴ σοφία, ἀλλὰ καὶ τὴ δύναμη νὰ σὲ στηρίξει, ἀκόμα καλύτερα. Ἄς δοῦμε λοιπὸν ποιὸς εἶναι ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νὰ διαχειρισθεῖς τὸ βάρος αὐτό.

Ἐνας γέροντας μιλοῦσε κάποτε σὲ κάτι νεαρὰ παιδιά. Κάποια στιγμή σήκωσε ἓνα ποτήρι ποῦ ἦταν γεμάτο ὡς τὴ μέση μὲ νερό. Ὅλοι ὑπέθεσαν ὅτι θὰ τοὺς ἀπευθύνει τὴν κλασσικὴ ἐρώτηση: «Εἶναι μισοάδειο ἢ μισογεμάτο;» Ἀντὶ ὅμως γι' αὐτό, ἐκεῖνος μ' ἓνα χαμόγελο ρώτησε: «Πόσο βαρὺ εἶναι αὐτὸ τὸ ποτήρι μὲ τὸ νερό;» Δόθηκαν διάφορες ἀπαντήσεις ποῦ ἀνέβαζαν τὸ βάρος τοῦ ποτηριοῦ ἀπὸ 250 μέχρι 600 γραμμάρια. Ἐκεῖνος ὅμως ἀπάντησε:

«Τὸ ἀπόλυτο βάρος τοῦ ποτηριοῦ δὲν ἔχει σημασία... Ἐξαρτᾶται ὅμως ἀπὸ τὸ πόσο διάστημα τὸ κρατᾶω. Ἄν τὸ κρατήσω γιὰ ἓνα λεπτό, δὲν εἶναι πρόβλημα. Ἄν τὸ κρατήσω γιὰ μίαν ὥρα, θὰ ἔχω ἓναν πόνο στὸν βραχίονά μου. Ἄν τὸ κρατήσω γιὰ μίαν ἡμέρα, τὸ χέρι μου θὰ μουδιάσει καὶ θὰ ἀρχίσει νὰ παραλύει. Σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις τὸ βάρος τοῦ ποτηριοῦ παραμένει τὸ ἴδιο. Δὲν ἀλλάζει καθόλου. Ἀλλὰ ὅσο πιά πολὺ τὸ κρατᾶω, τόσο πιά βαρὺ γίνεται γιὰ μένα». Καὶ συνέχισε ὁ γέρο-

ντας λέγοντας: «Τὰ ἄγχη καὶ οἱ ἀνησυχίες τῆς ζωῆς εἶναι ὡς τὸ ποτήρι τοῦ νεροῦ. Ἄν τὰ σκέφτεστε γιὰ μικρὸ μόνο χρονικὸ διάστημα, δὲν συμβαίνει τίποτα κακό. Ἄν τὰ σκεφτεῖτε λίγο περισσότερο, ἀρχίζουν νὰ σᾶς βλάπτουν. Καὶ ἂν τὰ σκέφτεστε ὀλημερὶς γιὰ μεγάλο χρονικὸ διάστημα, θὰ αισθανθεῖτε νὰ σᾶς παραλύουν, νὰ σᾶς καθιστοῦν ἀνίκανους γιὰ ὅτιδήποτε ἄλλο».

Οἱ δοκιμασίες σου λοιπὸν εἶναι βάρος. Σὲ γεμίζουν ἄγχος ὅταν ἔρχονται. Ἀλλὰ μὴν ἀφήνεις τὴν ἀνησυχία σου γι' αὐτὲς νὰ σὲ παραλύει, εἰδικὰ τὴ στιγμή ποῦ χρειάζεσαι ὅλη σου τὴ ζωτικότητα γιὰ νὰ τὶς παλέψεις. Ὁ σοφὸς γέροντας ποῦ ἀναφέραμε, ἔδωσε μιὰ συμβουλή: Νὰ μὴν κρατᾶμε πάνω μας γιὰ πολλὴ ὥρα οὔτε τὸ βάρος ἑνὸς ποτηριοῦ. Καὶ ὑπάρχει εὐτυχῶς κάποιος ποῦ μπορεῖ νὰ ἀναλάβει αὐτὸ τὸ βάρος ἀντὶ γιὰ μᾶς. Ποῦ ὄχι μόνο θέλει, ἀλλὰ μπορεῖ κιόλας νὰ τὸ σηκώσει γιὰ χάρη μας.

Εἶναι ὁ Χριστός, ποῦ λέει: «Μὴ μεριμνᾶτε, μὴν πνίγεστε δηλαδὴ ἀπὸ τὸ ἄγχος, γιὰ ὅποιοδήποτε πρόβλημα ἔχετε μπροστὰ σας. Μεταφέρετε σὲ μένα τὴν ἀγωνία σας. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ πεφορτισμένοι. Μπορῶ νὰ σηκῶσω τὰ βάρη σας. Ἐχω τὴ δύναμη νὰ τακτοποιήσω μιὰ χαρὰ τὴ ζωὴ σας. Νὰ σᾶς φέρνω αὐτὸ ποῦ ἔχετε ἀνάγκη κάθε φορά. Ἐσεῖς μιὰ μονάχα ἀνησυχία νὰ ἔχετε: Νὰ φροντίζετε νὰ ἀναζητᾶτε ὅλο καὶ περισσότερο τὴ Βασιλεία μου. Νὰ τηρεῖτε τὸν νόμο μου. Νὰ ἐφαρμόζετε δηλαδὴ τὴ μίαν καὶ μοναδική μου ἐντολή, τὴν ἀγάπη πρὸς ὅλους ἀδιακρίτως».

Δὲν εἶναι καλύτερα, ἀντὶ νὰ φορτώνεσαι ἀδιάκοπα τὸ βάρος τῶν κάθε εἴδους δυσκολιῶν τῆς ζωῆς, νὰ τὸ μεταφορτώνεις στοὺς δυνατοὺς ὄμους τοῦ Χριστοῦ; Γιὰ μᾶς, ἀκόμα καὶ τὸ βάρος ἑνὸς ποτηριοῦ, ἂν τὸ κουβαλᾶμε συνέχεια πάνω μας, μπορεῖ νὰ ἀποβεῖ μοιραῖο, καταστροφικό. ➔

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Μήριν μερικά χρόνια, ο Αντώνιος Faber - Castell, ιδιοκτήτης της ομώνυμης εταιρείας μολυβιών, έλεγε σε μία συνέντευξή του: «Όταν ήμουν δεκαεννέα ετών έλεγα: 'Ο πατέρας μου με προορίζει να γίνω κατασκευαστής μολυβιών· δεν μου άρεσε η ιδέα, μία ζωή να κάνω μολύβια. Αργότερα άρρώστησε ο πατέρας μου και ανέλαβα την επιχείρηση. Τί να έκανα; Είπα στον εαυτό μου: Είμαι ένας κατασκευαστής μολυβιών. Νά πουλήσω την εταιρεία; 'Αν την είχα πουλήσει θά έβλαπτα σοβαρά τὰ συμφέροντα ὅλης τῆς οἰκογένειας. Γιατί δεν ἦταν μόνο ὁ πατέρας μου· ἔχω ἄλλα πέντε ἀδελφία. 'Αν τότε είχα πουλήσει τὴν εταιρεία καὶ ἀγόραζα ἕνα γιῶτ καὶ πῆγαινα με αὐτὸ διακοπές διαρκείας, αὐτὸ θά ἦταν ἡ ἀρχὴ τοῦ τέλους. Τότε θά γινόμενουν πραγματικὰ δυστυχημένος» (Εφημ. ΤΟ ΒΗΜΑ).

Σπουδαῖο μάθημα! 'Ο κ. Faber ἄφησε στὴν ἄκρη τὰ «γοῦστα» του καὶ τὰ «θέλω» του, συναισθανόμενος τὴν εὐθύνη τοῦ κληρονόμου καὶ τὴν ἀξία τῆς πατρικῆς κληρονομιάς. 'Εμεῖς, ὡς χριστιανοί, πόσο παραμερίζουμε τὰ «θέλω» μας χάριν τῆς ἀπείρως μεγαλύτερης «κληρονομίας τοῦ Χριστοῦ»; Μά... ὑπάρχει τέτοια κληρονομιά;

Λέει ὁ Χριστὸς στοὺς Μακαρισμούς: «**Μακάριοι οἱ πραεῖς ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν**» (Ματθ. 5,5). Μακάριοι εἶναι οἱ πρᾶοι, γιατί αὐτοὶ θά κληρονομήσουν τὴν γῆ. Ποιά γῆ; 'Επεξηγεῖ ὁ ἅγιος 'Ιωάννης ὁ Χρυσόστομος: «Μερικοὶ λένε ὅτι ἐννοεῖ γῆ νοητή. Ἀλλά δὲν εἶναι αὐτό.

Πουθενά στὴν γραφὴ δὲν βρίσκουμε γῆ νοητή. Τότε τί σημαίνουν αὐτὰ τὰ λόγια; 'Υπόσχεται ὡς αἰσθητὸ ἔπαθλο τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς. Δὲν ὑπόσχεται μόνον τὰ μελλοντικὰ ἀγαθὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ παρόντα. 'Ιδίως γὰ ὅλους ἐκείνους πού ζητοῦν τὰ παρόντα πρὸ τῶν μελλοντικῶν» (Εἰς τὸ κατὰ Ματθαῖον 'Ομιλία ΙΑ', γ', PG 57, 226).

Καὶ αὐτὸ φαίνεται σαφῶς καὶ ἀπὸ ἄλλο σημεῖο τοῦ Εὐαγγελίου στό ὁποῖο λέει: «κάθε ἄνθρωπος πού ἄφησε σπῆτια, ἢ ἀδελφούς, ἢ μητέρα, ἢ πατέρα, ἢ γυναίκα, ἢ παιδιά, ἢ χωράφια, γιὰ τὸ ὄνομά μου (δηλαδή ὅλα αὐτὰ πού ἀπέκτησε ἢ εἶχε τὴν δυνατότητα νά ἀποκτήσει), θά πάρει ἑκατονταπλάσια (στὴν ἐπίγεια ζωὴ), καὶ θά κληρονομήσει τὴν αἰώνια ζωὴ» (Ματθ. 19, 24).

Ἀκόμη, στό εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς τῆς Κρίσεως ὁ Χριστὸς λέει: «Ἐλάτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατέρα μου! Κληρονομήστε τὴν Βασιλεία, ἡ ὁποία ἔχει ἐτοιμασθεῖ γιὰ σᾶς ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ κόσμου» (Ματθ. 25,34). Τί εἶναι, λοιπόν, ἐδῶ, ἡ «κληρονομία τῆς Βασιλείας»;

«**Κληρονομία μας** εἶναι ἡ ἀπολύτρωση, ἡ σωτηρία μας. Τώρα μὲν ζοῦμε στόν κόσμο, καὶ ἀνάμεσα σέ ἀσεβεῖς, καὶ συμβαίνουν σέ μᾶς πολλὰ ἀπὸ τὰ ἀνθρώπινα. 'Η δὲ τέλεια ἀπολύτρωση, ὅταν οὔτε ἀμαρτήματα ὑπάρχουν, οὔτε ἀνθρώπινα πάθη, θά εἶναι τότε, στὴν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ» (Ἀγ. 'Ιωάννου Χρυσοστόμου, Εἰς τὴν πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολήν, 'Ομιλία Β', β', P.G. 62,19).

Συνεπῶς, ἡ «κληρονομία μας» ἐν Χριστῷ εἶναι:

- Καὶ τὰ ἀναγκαῖα ἐπίγεια ἀγαθὰ πού μᾶς χαρίζει ὁ Χριστὸς στὴν παρούσα

Πόσο μᾶλλον τὸ βάρος μιᾶς πραγματικῆς δοκιμασίας!

Μετάφερε λοιπόν τὸ βάρος σου αὐτὸ με τὴν προσευχὴ στὴν πλάτη τοῦ Χριστοῦ μας. Κι Ἐκεῖνος με τὴ χάρη του θά τα-

κτοποιεῖ ὁμορφα τὴ ζωὴ σου, ὀδηγώντας τὴν με τὴν τέλεια σοφία του σέ ὄλο καὶ οὐσιαστικότερες ἐπιτυχίες.

Πρωτ. Δ. Μ.

Όσιου Στάρετς Άμβροσίου (1812-1891)

ΚΑΙ ΦΙΔΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ!

Ο Χριστός στο εὐαγγέλιο μᾶς κάνει μιά παράξενη προτροπή: «Νά γίνετε φρόνιμοι σάν τὰ φίδια καί ἀκέραιοι σάν τὰ περιστέρια» (Ματθ. 10,16). Ἄραγε, τί σχέση ἔχουμε ἐμεῖς μέ τὰ φίδια καί τὰ περιστέρια;

Ἡ Παλαιά Διαθήκη μᾶς λέει, πῶς τό φίδι στόν παράδεισο ἦταν τό πύο φρόνιμο (=συνετό) ζῶο τοῦ ζωικοῦ βασιλείου. Γι' αὐτό καί ὁ διάβολος τό χρησιμοποίησε γιά νά ἐξαπατήσει τήν Εὐά. Καί ποιά εἶναι ἡ φρονιμάδα καί ἡ ἐξυπνάδα τοῦ φιδιοῦ τήν ὁποία καλούμαστε ἐμεῖς νά μιμηθοῦμε;

Τό φίδι ὅταν διατρέχει τόν κίνδυνο νά τό ἐξοντώσουν, τί κάνει; Ὅλη του ἡ προσπάθεια συνίσταται σέ ἓνα πράγμα: νά προστατεύσει τό κεφάλι του· γι' αὐτό καί ψάχνει νά τό κρύψει σέ καμμιά τρύπα, ριψοκινδυνεύοντας τό ὑπόλοιπο σῶμα του. Καί τοῦτο, γιατί ἄν ἔχει τήν ἀτυχία καί τοῦ κόψουν τήν οὐρά δέν πρόκειται νά πεθάνει. Γιατί ἡ οὐρά πάλι θά φυτρώσει, θά μεγαλώσει! Ἄν, ὅμως, τοῦ κόψουν τό κεφάλι, πάει· ψόφησε!

Κατά τόν ἴδιο τρόπο λοιπόν, καί ἐσεῖς, μᾶς λέει ὁ Χριστός, ὀφείλετε, σέ καιρό πειρασμοῦ, νά στρέψετε ὅλη σας τήν ἀγωνία καί τήν φροντίδα στό πῶς θά σώσετε τό «κεφάλι» σας, δηλαδή τήν πίστη στόν Χριστό· καί τήν ψυχή σας.

Καί ἡ «οὐρά» γιά μᾶς ποιά εἶναι; Τά ἐπίγεια ὑλικά ἀγαθά. Πού ἄν τυχόν ὁ ἄνθρωπος τά χάσει, μπορεῖ πάλι νά τά ἀποκτήσει. Τήν ψυχή ὅμως καί τήν πίστη, ἄν τά χάσει ἢ τά

προδώσει, δέν θά τά ξαναβρεῖ ποτέ!

Κάτι ἄλλο πού χαρακτηρίζει τό φίδι εἶναι ἡ ἐκδυσση, ἡ ἀφαίρεση τοῦ δέρματος του. Γιὰ νά τό κατορθώσει αὐτό, σέρνεται ἀνάμεσα ἀπό στενά περάσματα.

Καί τοῦ χριστιανοῦ ἡ ψυχή γεμίζει ἀπό πνευματικά λέπια (ἀμαρτίες)· καί γιά νά τό ἀποβάλει, πρέπει νά ἀκολουθήσει τήν στενή καί τεθλιμμένη ὁδὸ τοῦ εὐαγγελίου. Νά «περάσει» μέσα ἀπό τήν μετάνοια καί τήν ἐξομολόγηση.

Ἄς ἔρθουμε τώρα καί στό περιστέρι.

Λέει, ἡ Παλαιά Διαθήκη, πῶς γιά νά βεβαιωθεί ὁ Νῶε ὅτι σταμάτησε ὁ κατακλυσμός, ἔστειλε ἀρχικά ἓνα κόρακα. Μετά, βλέποντας πῶς αὐτός δέν ἐπέστρεψε, ἔστειλε ἓνα περιστέρι, τό ὁποῖο ἐγύρισε μέ ἓνα κλωνάρι ἐλιᾶς στό στόμα, σύμβολο τῆς εἰρήνης καί τοῦ ἐλέους.

-Γιατί ἐπέστρεψε τό περιστέρι καί ὄχι ὁ κόρακας;

-Ὁ κόρακας, σάν ἀκάθαρτο ζῶο, ἐπειδή βρῆκε «στρωμένο τραπέζι» ἀπό σάρκες ἀνθρώπων καί ζῶων πού ἐπέπλεαν, κάθησε γιά φαί. Ἐνῶ, τό περιστέρι, πού θεωρεῖται τό πύο καθαρό ἀπό ὅλα τὰ πτηνά, γύρισε πίσω. Ἐπειδή δέν βρῆκε τόπο καθαρό νά σταθεῖ, νά πατήσει.

Μέ τό παράδειγμα τοῦ περιστεριοῦ, ὁ Χριστός μᾶς προτρέπει νά γίνουμε καθαροί, ἄμεμπτοι καί ἀκέραιοι σέ ὅλα· νά μὴν ἐπιτρέπουμε στόν ἑαυτό μας νά κάνει κανένα κακό, καμμιά ἀμαρτία.

Ἄς γίνουμε καί ἐμεῖς, λοιπόν, ἔξυπνοι καί «πονηροί», γιά νά μπορούμε νά ἀντιμετωπίζουμε τά κόλπα καί τίς μεθοδεῖες τοῦ διαβόλου.

Μετ: Ἀρχιμ. Α.Μ.

ζωή.

- Καί, πάνω ἀπό ὅλα, ἡ σωτηρία μας, ἡ λύτρωσή μας ἀπό τήν ἀμαρτία, πού ἀρχίζει μέν στήν παρούσα ζωή, συνεχίζεται δέ, στήν τέλεια μορφή της, στήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Πρόκειται, γιά τό μέγιστο δῶρο τοῦ Χριστοῦ σέ μᾶς, ἀλλά χρειάζεται ἡ ἐκ μέρους μας ἐλεύθερη «ἀποδοχή τῆς κληρονομίας - δώρου», πού πραγματοποιεῖται μέ τήν τήρηση τῶν ἐντολῶν Του.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Χρυσόστομος

Ἑπέυθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσίδης*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 091984

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2016 * Ἀρ. Φύλλου 399* Ἔτος ΛΣΤ'

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλτα Θεσ/νίκης

